

Jegyzőkönyv

Készült: Lébény Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének 2013. május 2-án, a községházán tartott rendkívüli üléséről.

Jelen vannak: Kovács Gábor polgármester

Kiszeli Lajos alpolgármester

Bujtás László képviselő

Sárvári István képviselő

Wandraschek Ferenc Antal képviselő

Tanácskozási joggal részt vesz: dr. Tóth Tünde jegyző

Kovács Gábor köszönti képviselő-társait, a rendkívüli ülést megnyitja. Megállapítja, hogy a képviselőtestület 7 tagjából 5-en jelen vannak, tehát az ülés határozatképes. A meghívóban szereplő napirendet javasolja elfogadásra. Jegyzőkönyv hitelesítésére felkéri Bujtás László és Sárvári István képviselőket. Megkérdezi, hogy a képviselők részéről van-e módosító javaslat a napirendhez, illetve a jegyzőkönyv hitelesítők személyéhez. Módosító javaslat híján kéri, hogy aki a javasolt napirendet és a jegyzőkönyv hitelesítők személyével egyetért, kézfeltartással jelezze.

A képviselő-testület egyhangúlag az alábbi határozatot hozta:

Lébény Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testületének

54/2013. (V. 2.) határozata

Lébény Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testülete a 2013.

május 2-i rendkívüli ülés napirendjét az alábbiak szerint állapítja meg:

1.) Az I. Világháborús Emlékmű felújítására beérkezett ajánlatok megismerése, majd a kivitelező(k) kiválasztása

Jegyzőkönyv hitelesítők: Bujtás László és Sárvári István képviselők

1.) Az I. Világháborús Emlékmű felújítására beérkezett ajánlatok megismerése, majd a kivitelező(k) kiválasztása.

Kovács Gábor átadja szót Wandraschek Ferenc Antalnak, az ideiglenes bizottság elnökének. Megkéri, hogy ismertesse az érdemleges dolgokat.

Wandraschek Ferenc Antal nehezményezi a két képviselő távollétét. Elmondja, hogy több árajánlatot kaptak helybeli és vidéki szakemberektől. Ők az emlékmű szobor talapzatát, valamint a szobor megmunkálását, felújítását vállalnák. A bizottság már több alkalommal tartott megbeszélést és helyszíni szemlét. Arra az elhatározásra jutottak, hogy a lehető leggyorsabban kell intézkedni az árajánlatokkal kapcsolatban, hogy a munkálatokat mihamarabb el tudják kezdeni. Meghallgatta a bizottság két külsős tagjának a véleményét, amit tolmácsolni fog a testületnek. Ismerteti a beérkezett árajánlatokat. Elmondja, hogy milyen dolgokat vettek figyelembe a szakemberek. Faragó Zsolt soproni kőfaragótól, restaurátortól érkezett árajánlat összege: 2.001.139 mFt, ami csak a szoborra érvényes. A másik köves szakember, aki helybeli kőfaragó, árajánlata 2.274.550 Ft. Az előző ár bruttó árat jelent, benne van az ÁFA is. A helyi vállalkozótól kapott árajánlat szintén bruttó összeg, de nem tartalmazza az ÁFA-t, mert alanyi mentes. Kőfaragótól nem érkezett több árajánlat. A szobor alapra egy budapesti cizellőr adott árajánlatot 2.100.000 Ft, amely magában foglalja a szobor állapotfelmérését, az összes anyagköltséget és a munkadíjat. Az árajánlatban foglalt árról a cég nettó számlát állít ki, mivel ÁFA fizetésre nem kötelezett. Asztalos Sándor

áránlata a bronzalap felújítására 780.000 Ft, ő szintén alanyi mentes adózó. Az ajánlatban szerepel a kerítés felújítása, a hiányzó elemek pótlása, a műhelybe szállítás. Telefonon érdeklődött szobrászművészekről, akik komoly összeget mondtak, de áránlat részükről nem érkezett, mivel nem is akartak pályázni, csak tájékoztatást adtak. Az ajánlatokat meg kellene beszélni és állást foglalni, hogy melyik pályázónak fognak megbízást adni. A szerződéskötést polgármester úr fogja felügyelni. A bizottság külsős tagjainak a véleményét ismerteti, miszerint Fördös László a Nyugdíjas Egyesület delegáltja a helyi vállalkozókat támogatná. Horváth Józsefné az Orchidea Klub delegáltja Wenezs Lászlót el tudja fogadni, míg bizonyos fenntartásai vannak Asztalos Sándor fémipari munkálataival kapcsolatban. Nem azt mondja, hogy nem jó szakember, de nem ismeri a munkáit. A villanszerelési munkálatokkal is foglalkozni kell. Várja a kérdéseket.

Kovács Gábor megjegyzi, hogy akik ajánlatot adtak, részletesen leírták, hogy mire adták, melyik milyen technológiát alkalmazna. Az egyik ajánlat, amit Asztalos Sándor küldött, nagyon részletes. Megkérdezi, hogy ugyanarra a tevékenységre mondta-e azt az árat, mint a többiek. Szobrot leveszik, nem veszik le, milyen korrozio védelem, ezekre a kérdésekre gondol.

Wandraschek Ferenc Antal elmondja, hogy a Gere és Társával már folyamatban volt az ügy megindítása akkor, amikor a bizottság megalakult. Tudomása van róla, hogy megtekintette a szobrot, és ennek részletes leírása alapján küldte az áránlatot, amit több pontban összefoglalva, írásban megküldött. A helyi vállalkozó Nátz Miklós képviselő úr megkeresésére az alábbi áránlatot nyújtja a pályázattal kapcsolatban. Ez már akkor megtörtént, amikor még a bizottság nem állt fel. Nem tudja megmondani, hogy képviselő-társa milyen tájékoztatást adott arról, hogy milyen kritériumoknak kell megfelelni a pályázatnak. Tudja, hogy szemrevételezte mindegyik pályázó. Gere László cizellőr szemrevételezte az emlékművet, és a bizottság személyesen is meg tudta hallgatni. A feltett kérdéseket megválaszolta, és részletes tájékoztatást adott a referencia munkáiról, szakmai végzettségéről, műhelyéről. Ugyanezt a lehetőséget biztosították a helyi vállalkozóknak is. Ők is szemrevételezték az emlékművet és utána a bizottság kérdéseire válaszoltak, és elmondták azokat a folyamatokat, amivel ezt a munkát elvégeznék. A bizottság nem kötelezte el magát egyik pályázó irányába sem, hanem korrekt módon biztosították a lehetőséget a szóbeli tájékoztatásra a munka végzésével kapcsolatban. Asztalos Sándor elmondta, hogy kispasztikákat készített az előző munkahelyén, de érez magában annyi szakmai tudást, hogy ezt maximálisan és tiszteességgel el tudja vállalni. Úgy el tudja végezni azokat a munkálatokat, hogy azt a későbbiekben ne érje semmiféle támadás, és garanciát vállal ezekre a munkákra. A bizottság úgy foglalt állást, hogy a helyi vállalkozókat ajánlják elsősorban a képviselő-testület elfogadásra. Tájékoztatta őket, hogy a döntést a képviselő-testület fogja meghozni. A hiányzó két képviselő hangoztatta, hogy ők helyi vállalkozókat kívánnak támogatni.

Kovács Gábor megkérdezi Bujtás Lászlótól, hogy tudja elfogadni, mint művész ember, hogy a mostani megvésett táblákból 3 cm vastag mészkő le lesz csiszolva és erre raknak fel blankolással újakat.

Bujtás László szerint jó lett volna, ha kapnak másolatot az áránlatokról, mert ezekkel most szembesül, és nem tudta összehasonlítani őket, így nem tudja, hogy mondjon véleményt. Wenezs László megkereste, és szerette volna belefoglalni a nevét oly módon, hogy egyetért az ő ajánlatával úgy, hogy 5-5 cm-t rátenne. Mondta neki, hogy ez abszolút nem lesz jó, és odajutottak, hogy nem változna a mérete, mert amennyit rátenne, ami végül 3 cm lett, az le is szedné belőle. A minőségi munka, a bronzfoltok eltávolítása – szerinte csak így lehetséges –, és a betűk homokfűvások bevéssése, mivel nem tudja, hogy a kő egyenletes keménységű-e, tehát úgy gondolja, hogy van, ahol megcsúszik, mélyebbre vág, így nem tudja igazán

garantálni a minőséget. Kérte, hogy a nevét ne foglalja bele, ő is egy véleményt fog mondani, tehát rá ilyen szempontból ne hivatkozzon. A vállalkozó mindenképpen amellet kardoskodik, hogy leszedhesse, és új lapokat tehessen rá, de a méret nem változik. Borítólapokat is tenne rá, így víz nem tudna behatolni, így abszolút biztos lenne a megoldás. Szépek lennének a betűk, mert neki ehhez van már anyaga, a montenegrói mészkő, ami egy tömör, egyenletes anyag. A műhelyében ezt el tudná végezni, ezt tudná vállalni. A másik ajánlat egyáltalán nem szól a burkolásról, a helybeli lecsiszolásról, újravésésről szól. Nem fél a bronzrozdától. Próbált utánanézni az interneten, homokfúvásos tisztító eljárásokat talált, ahol nem féltek a bronzrozdától. Felmerült a megbeszélésen, Szilágyi úrtól kérték, hogy azt érdeklődj meg, hogyan van rögzítve maga a szobor a levétel szempontjából és ki van-e öntve betonnal, mert, ha ki van öntve, össze van kötve, akkor a köveket nem lehet levenni, roncsolás nélkül nem lehet szétszedni. Nem tudják, hogyan rögzítették a szobrot, és mi van a belsejében. A belseje, ha szétszedhető, ő mindenképpen a megcsiszolás mellett lenne, nem pedig egy újabb burkolat mellett, ami mindig rizikót jelent. Venesz László elég drága ajánlatot adott, az előző ajánlathoz képest is. A kerítést úgy foglalta bele, hogy az elemeket pótolja, a lábakat megfűjja, tehát üdévé teszi. Venesz László mindenképpen a műhelyben szeretné a munkát elvégezni. Nem lelkesedik azért, hogy lap legyen ráragasztva, ha lehetne, akkor az eredeti anyagából legyen, amiről senki nem tudja megmondani, hogy honnan származik.

Wandraschek Ferenc Antal egyetért Bujtás Lászlóval, a lapos megoldás számára is idegen. Fennállhat az a veszély, ami most történt a betűkkel. A lap alatt, ha képződik valamikor egy vízréteg, a 3 cm-es lapot elrepeszti. Az ő aggálya ez. A köveknél nem csak a névoldal fontos, hanem az ott lévő lábazati köveknek a felújítása is, amiket mindenképpen szét kell szedni, mert a fugák nagyon rossz állapotban vannak. Ha ezeket kiszedik, a közepét valamilyen formában már látják.

Bujtás László: Faragó úr mindenképpen a mostani kőben gondolkodik, tehát semmiféle rápakolás. Lecsiszolás és újra vésés. Neki nincs olyan aggálya, hogy a kő nem egyenletes.

Kiszeli Lajos elmondja, hogy olyan helyzetben vannak, hogy kénytelenek véleményt mondani annak ellenére, hogy Bujtás László az egyedüli aki járatos ezekben a kérdésekben. Egyetért Bujtás László által elmondottakkal, aminek lényege, hogy azt szeretnék felújítani, ami van, és nem a meglévő helyett valami újat rekonstruálni. Félné drasztikusan hozzányúlni, mint amilyen mértékben ezt Venesz László javasolta. Bujtás László által elmondott aggályokat tökéletesen osztja. Az is elbizonytalanítja, hogy amennyire kategorikusnak tűnik Laci álláspontja, annyira egyértelmű Faragó úré is, ő volt azt, aki 20 évvel ezelőtt ezt az emlékművet felújította. Feltételezi, hogy egy gyakorlott, tapasztalt ember, akinek esetleg referencia munkái is vannak. Utána lehet nézni, hogy hol, mit csinált, ahol bármit is felújított, azt milyen eredménnyel tette. Ugyan ez a gondja a szobor felújításával kapcsolatban is. Úgy tudja, hogy erre jelentkezett egy budapesti vállalkozó.

Wandraschek Ferenc Antal elmondja, hogy egy cizelliőr, akinek komoly referencia munkái vannak, melyről fényképeket is küldött.

Kiszeli Lajos egyetért azzal, hogy ha minden egyéb feltétel közel azonos, akkor a helyi vállalkozókat kell előnyben részesíteni, de óriási ebben a dologban a felelősségük. A falu számára ez olyan erkölcsi és művészi érték, amit nem szabad alapos megfontolás nélkül felújításra bárkinek a kezébe adni. Többszörös biztosítékok kellenek ahhoz, hogy jó lelkiismerettel és nyugodtan tudják mondani, hogy x, vagy y legyen.

Wandraschek Ferenc Antal egyetért Kiszeli Lajossal, de megjegyzi, hogy ezek az emberek valószínűleg maximálisan odateszik magukat ezeknek a munkáknak az elvégzésében. Nem kis dologról van szó.

Kiszeli Lajos megkérdezi, hogy van-e arra mód, lehetőség, hogy e tekintetben egy szélesebb látókörű, hozzáértő, több tapasztalattal rendelkező külső szakértőt megkérdezzenek.

Wandraschek Ferenc Antal elmondja, hogy volt itt két győri szakember, az egyik Lipovits János építész-kőfaragó, valamint Kiss Péter művész ember, aki a szobrokhoz, kispasztikához, műkövekhez ért. Őket azért hívták meg, hogy a véleményüket mondják el. Próbáltak szakembert megkérdezni, akiknek a véleménye segíthet a munkákban.

Kiszeli Lajos arra gondolt, hogy a szakembert le kellene ültetni, kezébe adni a pályázatokat, és mondjon véleményt, hogy melyikkel ért egyet, és melyikkel nem. Javaslat az, hogy a testület ezt a megoldást válassza. Ez nem kötelez semmire, de őt megnyugtatná.

Wandraschek Ferenc Antal ezt is el tudja fogadni, de akkor most nem hoznak döntést.

Kiszeli Lajos hajlandó újabb ülésre eljönni, de ha most dönteni kellene, nem tudna jól aludni.

Wandraschek Ferenc Antal egyetért Kiszeli Lajos által elmondottakkal. A képviselő-testület minden tagja legyen jelen a döntés meghozatalakor.

Bujtás László szerint egy külsős személy a referencia munkákkal rendelkező, talán az általa is ismert szakember mellett, tehát a Faragó és a Gere úr mellett döntene. Nem volt itt azon az ülésen, amikor a cizellőr itt volt, aki részletesen leírta, hogy mire gondolt. Igaz a két ajánlat között jelentős a különbség. A kőnél pedig azt kellene tudni, hogy a megemelt kerítéselemeket Faragó úr mennyiért csinálná, mert ő nem tudta, hogy ezt is kérnék. Felmerült még a lépcső burkolása.

Kovács Gábor megkérdezi, hogy kell-e a lépcső.

Bujtás László a lépcsőt elbontaná.

Kiszeli Lajos egyetért Bujtás Lászlóval, mert ők a régit szeretnék felújítani és nem a jelenlegi helyett egy újat, vagy újszerűt.

Sárvári István szakmailag nem tud hozzászólni, mint ahogy a többség ezzel így van. Valószínűségek vannak számukra ezekből a dolgokból, hogy ki, mit valószínűsít és ezek mentén ki, mit kockáztat. Kőnél van egy helyi vállalkozó, aki valószínűleg meg tudja csinálni. Nem ismeri Venesz Lászlót, nem ért a szakmához, a szobrot sem ismeri. Valószínűsíti, hogy meg tudja csinálni. Egyetért azzal, hogy nem akarnak újat, hanem felújítani akarnak. Ha már odatesz egy másik követ, vagy becsomagolja egy másik kővel, akkor az már nem a régi lesz. Jobb lenne a régiből levenni egy darabot és azt csiszolni, mert az a kő még is csak marad. Ha Venesz László nekiáll, és látja, hogy mód van rá, hogy a régi kőbe vesse a betűket, lehet, hogy azt mondaná, hogy semmi akadálya annak. Ha lecsiszol egy oldalt a betűkkel, és megnézi, akkor megtudják, hogy mit tud abban alkotni. A szétszedésnél felmerült az is, hogy meg lehetne fordítani ezeket a köveket. Azt mondja, hogy próbáljanak meg abból a kőből kihozni valamit, ami ott van. El kell dönteni, hogy bevállalják-e a kő tekintetében a helyi jelöltet, vagy azt mondják, hogy nem. A szoborra nem tud mit mondani.

Bujtás László: A kő belsejébe akkor lehet belenézni, ha leemelik a szobrot.

Kovács Gábor megkérdezi, hogy nem lehetne úgy közelíteni, hogy ha a szoboralak egyszerűbb kérdés, akkor azt indítsák el, döntsenek abban. Úgy is kétféle fog menni a felújítás, kő és bronz részre.

Bujtás László elmondja, hogy ha technikailag meg tudja oldani Venesz László, azzal a feltétellel, hogy ha lehetséges, maradjon a mostani kő bontás után, ha nem lehetséges, akkor jöhetne a 3 cm lecsiszolás és a burkolás. Ha lehetséges, maradjon a mostani kő.

Wandraschek Ferenc Antal szerint figyelembe kell venni azt, hogy ha a soproni kőfaragó új feladatrészt kap, akkor az ár is változni fog. A helybelit az vezérli, hogy maradandót alkot. Megkérdezi, hogy keressenek-e még szakembert, aki ezt megnézi, döntsenek akkor, amikor a terület teljes létszámban jelen van, vagy pedig döntsenek most a beérkezett árajánlatok alapján.

Kiszeli Lajos tudomása szerint az építési hatósági jogkör a Mosonmagyaróvári Járási Hivatalhoz került.

Wandraschek Ferenc Antal elmondja, hogy Szilágyi Dániel ezzel kapcsolatban megkérdezte a hivatalt az engedélyeztetés, stb. kapcsán. Közútkezelő felé is történt érdeklődés, 4-6 m-ig kell engedélyeztetés, az Örökségvédelmi Hivatal felé bejelenteni. Mivel nem éri el a 6 m-es magasságot, ezért ezek a részek mellőzhetőek.

Kiszeli Lajos megköszöni az információt, de nem erre gondolt. Dr. Lascsikné nem tudna-e segíteni abban, hogy egy szakember megnézzé az anyagokat, és próbáljon állást foglalni a tekintetben, hogy ezekre a munkálatokra van-e szükség, ha ezekre van szükség, akkor mindegyik pályázatban szerepelnek-e, és hogy állnak az árakkal. Akkor lenne nyugodt, ha ezekre a kérdésekre választ kapna. Azt a munkát tervezik-e, amire szükség van, mindegyik pályázatban szerepelnek-e ezek a szükséges és fontos munkák, és milyen áron.

Kovács Gábor szerint, ha azt kellene érni, hogy a mostani status quo-t vegyék alapul, és nem rátenni semmit, nem elvenni belőle, a lépcső kérdés viszont vitatható. Ha az lenne a célfeladat, hogy a mostanit felújítani, akkor azt gondolja, hogy nem is szükséges az, amit Kiszeli Lajos mondott. Akkor érzi ennek nagy szükségességét, ha hajlanak arra, hogy rátétellel menjenek tovább.

Wandraschek Ferenc Antal szerint be kell vállalni azt a csiszolási mélységet, ami az új, használható felületnek a kialakításához szükséges.

Kovács Gábor megkérdezi, hogy mi lenne, ha a fém résszel próbálnának kezdeni, mert ha az onnan leemelésre kerül, kiderül, hogy mennyire bontható a talapzat. Ha sikerülne belelátni, lehet, hogy bölcsebben tudnának dönteni.

Wandraschek Ferenc Antal el kellene határozni, hogy most döntenek, vagy kérnek fel szakértőt, és azt követően.

Kovács Gábor: A szoborrészt mindkét ajánlattevő úgy javítaná, hogy leveszi. Akkor le kell venni a szobrot, és ez lenne az első lépcső.

Wandraschek Ferenc Antal elmondja, hogy Asztalos Sándor kimondottan célszerszámot gyárt ahhoz, amivel leemeli, hogy a jelenleginél nagyobb sérülések ne legyenek a leemeléskor.

Bujtás László kéri, hogy Szilágyi Dániel járjon utána, hogy mivel volt kitöltve a posztamens belseje, mert ez sok mindent elmondana. A másik kérdés, hogyan van rögzítve a szobor, hogyan lehet leemelni.

Kiszeli Lajos megkérdezi, hogy tudható, hogy az oldallapok milyen vastagok.

Bujtás László szerint 15 cm vastag biztos van.

Kiszeli Lajos megkérdezi, hogy Venesz László alapvető problémája, hogy függőleges helyzetben nem tudja simára csiszolni.

Bujtás László: igen, és nem tudja, hogy mi van a belsejében.

Sárvári István szerint a közvetlen kapcsolatot azokkal kellene felvenni, akik Hajdúnánáson a felújítását végezték a szobornak. Ha megvan az elérhetőség, kellene vele beszélni.

Wandraschek Ferenc Antal megkérdezi, hogy most döntenek, vagy elhalasszák, mikor már mindent tisztán látnak.

Bujtás László szerint lényeges különbség van az árajánlatokban, ez elgondolkodtató.

Wandraschek Ferenc Antal megkérdezte Asztalos Sándort, hogy mi az oka, hogy ekkora az összeg, miért nem több. Azt mondta, hogy neki ez egy elismerés, megtiszteltetés lenne.

Kiszeli Lajos megkérdezi, hogy szakmai előéletéről lehet-e tudni valamit.

Wandraschek Ferenc Antal elmondja, hogy a lemezgyárban vasipari tevékenységet folytatott, rábízták a kisplasztikát legyártását. Egyéni vállalkozóként több éve dolgozik, különböző cégeknek végez munkát. Úgy gondolja, hogy ez egy belső indíttatás, hogy ezt a munkát elvállalja. Nem anyagi haszonszerzés a fő célja.

Bujtás László szerint teljesen magabiztos volt a feladattal kapcsolatban, nem voltak benne kérdőjelek, hogy nem tudja szakmailag megoldani. Komolyabb anyagokat hegeszt.

Wandraschek Ferenc Antal elmondja, hogy ösztönző lehet számára, hogy a képviselő-testület megbízza ilyen feladattal.

Bujtás László szerint Venesz László árajánlata magas.

Kovács Gábor megkérdezi, hogy azt el tudnák fogadni, hogy a szobor rész kezdődjön el, arra adjanak megbízást, hogy szedjék le. A másik ügyben a szakmailag megalapozott döntés biztosabb, hogy ha alálátni a posztamensnek. A szoborról nem tudnak mit mondani. Ő arrafele menne, hogy profi szoborfelújító csapatot kell megbízni. Az Asztalos Úr által javasolt ár, ha felvállalható, adjanak neki megbízást.

Bujtás László elmondja, hogy Asztalos Sándor ajánlatában benne van minden.

Kovács Gábor elmondja, hogy Nátz Miklós jelezte, hogy ezt támogatja.

Wandraschek Ferenc Antal elmondja, hogy dr. Angyalics Attila telefonon megkereste, és ugyanezt elmondta.

Kovács Gábor javasolja, hogy ezt indítsák el.

Dr. Tóth Tünde elmondja, hogy a határozati javaslat mit tartalmazzon: a bronz szobor felújítására adnának megbízást Asztalos Sándornak, egyben felhatalmaznák a polgármestert a szerződés aláírására, a jegyzőt pedig felkérnék, hogy a szerződést készítse el, az árajánlatban foglalt feltételeknek megfelelően. Készül tehát majd egy szerződés, amibe mindez bele lesz foglalva.

Kovács Gábor kéri, hogy aki a határozati javaslatot az előterjesztett tartalommal elfogadja, kézfeltartással jelezze. Az alapzatra a későbbiekben hoznak döntést.

A képviselő-testület egyhangúlag az alábbi határozatot hozta:

Lébény Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testületének

55/2013. (V. 2.) határozata

Lébény Nagyközség önkormányzat Képviselő-testülete megbízást ad Asztalos Sándor egyéni vállalkozónak (9155 Lébény, Dózsa Gy. út 10.) a lébényi I. világháborús emlékmű szobor és címer felújítására, új vázszerkezet készítésére, valamint az emlékmű kovácsoltvas kerítésének felújítására, a melléklet árajánlatnak megfelelően.

Felkéri a jegyzőt a vállalkozási szerződés elkészítésére.

Felhatalmazza a polgármestert, hogy a szerződést az Önkormányzat nevében aláírja.

Felelős: polgármester, jegyző

Határidő: 2013. május 6.

Sárvári István szerint Venesz Lászlóval közölni kellene, hogy azt a követ szeretnék viszontlátni, ami ott van.

Kovács Gábor: Ameddig egy mód van arra, hogy az eredeti kő maradjon, addig ők ahhoz ragaszkodnak.

Egyéb napirendi pont és hozzászólás híján az ülést 17:22 órakor bezárta.

K.m.f.

Kovács Gábor
polgármester

dr. Tóth Tünde
jegyző

Bujtás László
jegyzőkönyv hitelesítő

Sárvári István
jegyzőkönyv hitelesítő